

ՄԱՅՐ ԴԻԼ Ա. Ն

ՄԻՒԹԱՐԵԱՆՑ ՎԵՆԵՏԿՈՑ. - Ի Ս. ԴԱԶԱՐ

(Եար. տես թագմ. 1925, էջ 189)

ՃԻԲ.

Հրաժեշտ առած է այլևս լիքրահամ Պատրիարք Հոռվմէն։ Անոր բաժանումն այսպէս կը տեղեկացրուի կարապետ անուն անձէ մը առ Միհիթար. « ի յովիսի 11ին « զինի զի ժամուն աւուր հինգշարթէի, ճանապարհեցաւ ասուի Գ արապայով Գեր- « յարգելի Հոգեւոր տէրն. և ընդ նմին եղեալցն են սոցին. Գերապայածառ սահակ « եպիսկոպոսն, Եւզինէսու եպիսկոպոսն, վերապատուելի տէր մատիրոսն, տէր նիկո- « ղոսն, տէր անտօնն և Էնկիւրցի մանուկն առ ի զնալ յալիկուռնա » (Գր. 13 Յունիս « 1743, Հունվ)։

Նամակս յատուի ծանուցագիր մըն է նկատմամբ տէր Նիկողայոսի՝ որ Լիվու- նոյի (Ալիկուռնա) մէջ անհաւատարիմ կը գտնուի իր պատրիարքին ու կը զատուի ի սպառ։

Գերյարգելի և ամենայն գովորեանց արժան եղրօմն իմոյ Ալբաց Հօրդ Ողջուն

Ցայտ լիցի սիրելագոյն նեղայրութեանդ. ահա նաւ մի պատրաստեցաւ յանկարծակի վզանդէս որ զնայ ի յաղէցանդրեա. այնպէս զիտացի թէ աստուած պատրաստեաց օր Վէրփոխման կուսին. յետ պատրազին մոտք ի նաւ իւ ինդրեմ յաղօթս ի որբոյ Հասարակութենէ. բայց յոյժ վշտացոյց զիս կրօնաւոր տէր նիկողայոսն, զի պատամ- բեցաւ յուլտին, և յանշատեցաւ յինէն առանց փորձութեան և անբաւական պատճորի. այս է միայն իւր իդն որ շրջի սանձարձակ, երկիրն քրիստոնէցից կամ յայլ տեղին, զի զիտէ սակաւ տալիքանէրէն. բերի զէւտ իմ իւր թարգման. բնաւ օգուս ոչ եղի այլ բազում զնաս. զան որոյ խնդրի որ նթէ զայցէ առ ձեզ, զիտաչիթ, պատամբ և յունտազանց ի թէ կրօնին և թէ իւր կաթողիկոսին. և այսու կերպիւ ծահիցէք. և այս եզեւ ներկայութեամբ ստեփանոս Վարդապետին և տէր յակոբին, զի նորա շատ իրատեցին և ու ինչ օգտեցան, և այսպէս լրբութեամբ պատասխանալ նոցա ասաց. Մի թէ զութ գատաւոր էք ի վերայ իմ. և հայրութիւնք եւս չնորդ արա հայրական իրատիւ մի թէ և զղանայցէ և վարձն ի քրիստոսէ առցես. ամէն և նոր մոռանար զատապակալս ի լեան զրիւ ժողվ միհիթարականաւ, և եթէ յիշեցեալ պատամբ զայցէ առ ձեզ կամ յայլ տեղիս ծանոյ ինձ. ընդ յիս զինէսու եպիսկոպոսն ողջունէ զերյար- գելութիւնք. հայր յանտօնն և տիրացու մանուկն զսրոր աշդ համբուռեն, սահակ եպիս- կոպոսն տկար է. ոչ կարէ մտանել ի նաւ. Թանց ի յալիկոսնայ. զրեցաւ ներ նաւու ի ծովի նաւահանգստի. վերջացուցանեմ սիրով.

1743 Օգոստոսի 15

[Ալիկուռնա]

Նուաստ ծառայ

Գետրոս կաթողիկոս Հայոց
Հաստատեցեալ ի սրբոյ զաքէն

ՃԻԳ.

Ուրեմն Արբահամ պատրիարք Հռովմէն յուլիս 11ին Լիվոնոյ մեկնելէ վերջ՝ կը թողու և զայն՝ լսա մեր ներկայ թղթին՝ օգոստոսի 10ին։

Այս անգամ Յովհաննէս պատրիարքան սոյն Պատրիարքին ի Լիվոնոյ անցուցած միամսնայ ժամանակի շրջանէն է որ տեղեկութիւններ կը հազորդէ։

Նամակէս Կ'իմանանց նաև Հռովմայ մէջ բոյն դրած աղանդի մը ծագման առաջին լուրը, ինչպէս ակնարկ մ'ալ՝ կուսանի մը շուրջ լսուած սրանչելիքի մը վրայօթ։

Գիրապատուելի և գերյարգելի տէրութեան բուժ յարգութիւնը և մեծաւ սիրով ողջոյն մատուցանեամ

... Կարծեմ լվեալ իցեն Հոգեւոր տիրոջ օգոստոսի 10 ժամն լիվոնայու, նախ քան զգնալն երկու գիր գրեց ինձ, որովք ծանուցաներ թէ հրամանուց գրած է նաև չնորսակալութիւնս վասն պրկն¹ թարգմանութիւնն և նկալեալ է զպատասխանն։

Ես յայտ լիցի, նախ քան իւր հասանիլն լիվոնայ, մնսիննօր ասիման գրած է անդ թէ ֆափին այսց անկեալ իրեւ արտօնան եւալ Հուսայու, բայց եսոյ ֆափին զիրն հասանելով անդ. որ մնա պատվով և սիրոջ գրած էր պատրիարքին, և տէր ակորն որինակն առաջ տարածելով ամենայն ներհակին աբրենան եղեալ են. նաեւ յայտ լիցի որ իւր աշակերտ հաւեկցի տէր նիկողայոսն զատեալ պատրիարքէն անդ մասցեր է, թէպէտ շննացի և ազաշցի պատրիարքին թէ այս անժա չի մայ երկիրն քրիստոէկից, զի սորա առա մասն մասալն նախատիրն է անուան նոյն պատրիարքին և այլն. և յաժմն ասեմ թոյլապութեամբ աստուծոյ եղան, կամք տեառն օրհնեալ եղիցի։

Նախ քան պատրիարքին տեղէս զնալն լսեցաք, թէ միլամիմ օղլուն նափոլի տեսած են, և պատրիարքին յոյժ ցաւեր այս բանիս զերայ, կարծեմ լվեալ իցէք։

Ես յայտ առնեմ, տեղս առանդ իմ բակրեսաւ, և բակնեալ էր տարածիլ յոյժ ծածկաբար, բայց եսոյ ումենմ մնծատան աղանդին յայտնեաց սանթօփիցօին որոյ զործակալքն մի և նոյն ժամի անկարծորեն բռնեցին զգլիավորն նոցին և ոմանք բանեան. և աղանդն էր այս, թէ սիրել զասուած և զընկերս, ոչընչացուցանելով զայլս պատրամն աստուծոյ և եկեղեցնայ, և վերյաստեցին ամենայն ոք հաւանութ տվողն պարսեր իւր արեամբ հանդերձ երդմամբ գրել։

Մօսերն ի վանքի միոյ մին կոյս մեռաւ, և նախապէտն ճանաշելով զվարս նորին հրամանաւ կարսինալ վիքարին բացեալ զտին ի վերայ սրտին երեք կամ և այլ նշանք չարչարանքայն քրիստոսի. ես նոյն զնամի կուսանացն կամեցայ լսելու...»

Հաստրակապէն առն թէ ֆափի առաջ քան զուրք աստուածանայ ծնունդեան տօնն իդ կարսինալ առնելոց է...»

**Խոնարհագոյն ծառայ
(պատկերահան) Յոհաննէս**

Ամբ տեառն 1743, Օգոստոսի 31

[ի Հռովմ]

ՃԻԴ.

Հայ կաթողիկէ Նուիրապետութեան սկզբնական շրջանին վերաբերեալ պատմական ծանօթութիւններ և անցընը կը լսենց Արբահամ - Պիտորոսէ՝ իր անցած վայրերէն։

1. Breve = Կոնցակ

**Գերյարդելի նղորդ իմայ Միսիար արրաջ հօրդ
Ողջուն**

[Աղեքսանդրիա] 1743 Սկզբներեր 25

Յայտ լիցի վերոյգրեցելոյ զի ահա սպորմոթեամբն Աստուծոյ հասափ և ազօթիք հասարակութեան ողջ և խաղաղ ի մեծ քաղաքն յաղէքանդպիկեա, ի սեպտեմբերի 18. և առոի զամ աստուծով ի վանքն մեր. բայց ոչ զիտացի թէ զինչ պատասխան գրեցը ինձ զոր գրեցի ի յալիկօնայու, զի յանկարծակի պատրաստեցաւ նաև ի մէջ ն յաւուր զնալ պատարկ. և ես իրը ի յաստուծոյ պատրաստեցաւ համարեցայ և յուեցի, ասելով թէ զնամ և տեսանեմ զորպիտոթիւն ամենից իրաց վանքին և քաղաքին. եթէ հարկն պահանջէ առնիցեմ ըստ պիտոյից և օստի: Բայց լուայ թագաւորն Գալլիոյ զրեաց իւր հրեշտակին թէ ի հարկէ պարտիս զարձուցանել զեկնեցին Բնրիոյ որպէս Էրն, և միտ զնել և օգնել Պետրոս Կաթոլիկոսին Հայոց նոր հաստատեցելոյ ի սրբոյ Գաճէն. զի Սրբութիւնն զրեաց և բրբեց. և լիցի թեզ այս զործ հարկաւոր և յատուկ. բարի է յուսալ ի տէր, զի ի վերայ մեր երկրին Գալայա բազում զօրք յարեան. յառաջ քան զպատերազմիւն Յ օր, սատակեցաւ փաշան որ էր զօրպալում ամենից զօրաց, և կոչէր սլէման փաշա փամ ատմ, և բրածեալ տարան զգէշ մարմինն ի Կամասկոս, և զօրքն ամենայն ցրուեցան աստուծով և հանդարտեցաւ լեանոն Աստուծոյ զորութեամբն ոչ կարէ ելանել բայց բազում նեղութիւն և զնաս կրէր երկիրն և ժողովուրդն, և այս մին զարմացման զործ և նշան եղեւ օրնութեամբ և ատօթիք սուրբ փափին, ի լուր և ի տես ամենից ի լեան քէսրըվան. ցուցանի, զի կոնտակն և ներուութիւնն Վէհին Ցարքամանեցեալ արապերէն յառաջադէմ յղեցի ընդ ամրացու սիմառնիւ ի վանքն. ենաս ի օգոստոսի 1.ն. կային անդ ի բերիոյ հալածականք, յակոր եպիսկոպոսն բերիոյ, քահանայք և ժողովուրդք փախստականք. լուր եղեւ բազմաց թէ օրնութիւն և ներողութիւն նասին ի վանք յիսուսի փրկչին ի սրբոյ յաթոռոյն: Ժողովեցան պազմմիք ի տօնի այլակերպութեան ի վանքն վասն նոր ներուութեան և օրնութեան կռնակի սուրբ փափին, ի բերիոյ պաշարեալ ի չար զօրաց և իրեւ կատարեցին զամնայն, ասէ քարոզառուն. Որովհետեւ այսքան օրնութեամբ և պարգևոք լցոյց զմեզ զորքազան փափին ի զնանուց սրբոյ եկեղեցոյ, պարտիմ զոհանալ զաստուծոյ և չնորհակալ լինել ի սրբութենէն, և խնդրել ի յաստուծոյ, յանումն սրբոյ հաւատոյ, չնշումն ներեւուկոսութեանց, բարձրացումն եկեղեցոյ, միաբանութիւն թագաւորաց, և սրբոյ Վէհին երկարութիւն կենաց: Եւս աղօթիք սրբութեան և յաւուր չնորհեմք ի յաստուծոյ ազատութիւն երկրին մերոյ ի չար և անօրէն զօրաց, և ասեմք զիթիանիեայն յիսուսի փրկչին մերոյ ի խորոց սրբէ. Երմնուանդութեամբ և լալիւ կատարեցին և արձակեցան. և յետ երից աւուրց եկն աւետին թէ չարն սատակեցաւ յանկարծ մահուամբ, որպէս յուլինանոս ցրուեցաւ զօրքն ամենայն և խաղաղաց երկիրն, որպէս Էրէկն և եռանդն: Դարձեալ այս թզարեք քահանայն է ի սպահան քաղաքէն, նոր յուզզափատ, զնա ի յութան ի Հոօմ, տեսի զսս չնորհաց¹... և հնգանգի: Խնդրեն յիսուսի զի հաստատուն մնացէ սահակ եպիսկոպոսն, զինէոս եպիսկոպոսն, հայր անտօնն, հայր յովսէփն, հայր մատթէօսն որք ընդ իս են յազօթս խնդրեն և ես ընդ նոցա, ողջ ի տէր ամէն

Քետրոս Ա. Կաթողիկոս հայոց
Հաստատեցեալ ի սրբոյ Գաճէն

1. Ասէ երշ կայ ուրիշ անընթեռնի բառ մը:

(Շարումակելի)

Հ. Ղերուդ Տաթևան